

Doc 1 Flyer

Matumaini is Swahili voor ‘hoop.’

Matumaini Katanga heeft als Doelstelling : “ internationale solidariteit en samenwerking bevorderen en ontwikkelingsprojecten steunen in Democratische Republiek Congo” !

De vzw verenigt de solidariteitsacties die in Vlaanderen georganiseerd worden voor de sociale projecten van de Aalmoezeners van de Arbeid, inzonderheid in onderwijs- en gezondheidssector – sociale aktie en informele economie.

GIFTEN – STEUN AAN PROJECTEN kan op Bankrekening
BE22 0016 6731 8347 en BIC code: GEBABEBB van de vzw MATUMAINIE KATANGA p/a Waverseweg 1

Voor persoonlijke giften met fiscaal attest : minimum 40 Eur storten op rekening Solidariteit om Leven (SOL),
Stijn Streuvelsstraat 7, 3920 Lommel - BE11-7350-1646-6948 - met de vermelding ‘Voor vzw Matumaini Katanga’

Verantwoordelijke uitgever : Kris Van Elsen – Manheuvelds 16 2440 GEEL
Vzw Matumaini Katanga p/a Waverse Steenweg 1 3320 Meldert-Hoegaarden -
ondernemingsnummer: 842 728 971

PROJECTEN ONDERSTEUND DOOR VZW MATUMAINI

De mijnprovincie Katanga is gekend omwille van zijn bodemrijkdommen. Momenteel is deze streek in volle ontwikkeling. De mijnstreek wordt overgenomen door Aziatische investeerders. De economische ontwikkeling gaat echter niet gepaard met een sociale ontwikkeling van de lokale bevolking. Diverse kleinschalige projecten proberen het leven van de gewone Congolees menswaardig te maken. Onderwijs, gezondheid, waardig werk zijn daarbij belangrijke hefboomen.

Overzicht van diverse projecten die wij ondersteunen om de sociale ontwikkeling te bevorderen in Lubumbashi – Kimbeimbe – Kipushi – Kambove – Kandulwe – Misoshi

Oa. Sociale School te Lubumbashi – Science Social de Travail : graduaatsopleiding « sociaal werk » voor volwassenen die actief zijn in sociale middenveld.

Informele economie oa. naaiateliers JOC(KAJ) in Lubumbashi en fietsenatelier

Uitrustingt Informaticamateriaal in scholen en sociale verenigingen

Institut Technique Médical Caritas in Kambove - Bouw van lokalen en sanitair voor opleidingsschool voor verpleging.

Centre Balou in Kimbeimbe – 10 km buiten centrum Lubumbashi. Dat is een school waar mindervalide en valide kinderen samen les volgen. Enige project voor integraal onderwijs en opleiding in Congo delen samen met Maar in november 2011 ging door een brand in twee klaslokalen heel wat materiaal verloren.

Secundaire school in Kimbeimbe – opstart van een landbouwafdeling

Secundaire school Makimbilizo in Misoshi een mijndorp op enkele km van Kasumbalesa in het zuiden van Katanga op de grens met Zambia. Hiermee kon deze school een deel van de schoolbanken vernieuwen, gebouw beter uitrusten (oa. ramen en deuren).

Lagere school van Kandulwe – een broussedorp op 25 km van Lubumbashi, vernieuwing schoolbanken – ondersteuning bouw van een extra klaslokaal

Adoptie-sponsorakties van schoolkinderen in Vlaanderen “met 25 Dollars kan een kind 1 jaar schoollopen in Katanga”. Met het sponsorgeld wordt het schoolgeld van Congolese kinderen betaald in de lagere schooltjes van Kimbeimbe en Kandulwe (bij Lubumbashi). Met dit geld wordt een deel van het loon van de leraar betaald.

Verzending van hulpgoederen (informaticamateriaal, medische hulpgoederen, fietsen,...).

In totaal werd meer dan 5.000 kg verzonden via Wereldmissiehulp Boechout aan scholen, gezondheidscentra en sociale organisaties in Lubumbashi, Kimbeimbe en Kipushi. De goederen zijn meer dan twee maanden onderweg maar er is zekerheid dat ze ook op hun bestemming komen. De kosten voor deze verzendingen beliepen in meer dan 6.000 euro en werden door verschillende sponsors betaald.

Ondersteuning uitbouw lokale gezondheidscentra : bedden – inrichting – medisch materiaal – hulpmiddelen revalidatie (rolwagens) - gezondheidsvoorlichting lokale bevolking, bijzondere aandacht voor hygiëne en gezinsplanning.

Doc 3 - INFOFICHE

AUMONIERS DU TRAVAIL – AALMOEZENIERS VAN DE ARBEID

Rerum Novarum 1891 : “onmenselijke situatie van de arbeiders...

1894 SERAING : Théophile Reyn, Missionaris H Hart – sticht een opvangtehuis voor arbeiders – bibliotheek-ontspanningsruimte-spaarkas-mutualiteit-coöperatieve-klachtendienst... ! Vervolgens in Charleroi en Antwerpen.

20ste eeuw ombouw opvangtehuizen tot TECHNISCHE SCHOLEN (Londenstraat Antwerpen, Merksem, St Truiden, Schaarbeek Kard.Mercier, Vissersschool Oostende) en in MELDERT-HOEGAARDEN St.Janscollege

Aalmoezeniers werken als pastor in KAB (KAJ – ACV – KWB – KAV...) – aalmoezeniers voor de Zeelui in Zeebrugge – aalmoezenier voor Schippers in Antwerpen – voor gevangenen in Arlon – voor daklozen in Brussel...

**Charisma : “RECHTVAARDIGHEID EN LIEFDE” “ELKE MENS KIND VAN GOD”
“EEN ARBEIDER IS MEER WAARD DAN AL HET GOUD VAN DE WERELD”**

In 1947 stichting orde in Katanga - koloniale periode Belgische bedrijven vragen priesters voor oprichting parochies en onderwijs.

Op vraag van UNION MINIERE DE HAUTE KATANGA - UMHK – starten Aumoniers de Travail in de mijncités in Kipushi : religieuze diensten – scholen – sociale werken. Arbeiders woonden in werkkampen, nadien in cités . Rond de mijnen *ontstaan nieuwe steden, nood aan godsdienstig leven, parochie, huisvesting, onderwijs, kliniek, cantines/winkels, ontspanningsruimte...*

IN KATANGA VANDAAG

- 17 priesters (2 Belgen : Père Jan Vanroy-algemene overste en Tony Schildermans) – Regionale overste Père Simon Muyaya (25 congolezen in opleiding... “volk dat zeer religieus is, zondagsmis, rituelen, zang)
- Werkmansparochies vb.Kambove – Kakanda – Kipushi – Musoshi – Kimbeimbe - Kandulwe
- Onderwijs lagere scholen – middelbaar – technische landbouwschool – sociale school - ...
- Dispensarium - gezondheidscentrum
- Coöperatieve initiatieven oa.”atelier coup et couture”
- Medewerking/begeleiding CSC – JOC - ...

Doc 4

SOCIALE SCHOOL IN LUBUMBASHI

Contactgegevens in Lubumbashi RDC
INSTITUT FACULTAIRE THEOPHILE REYN - AUMONIER DU TRAVAIL
DEPARTEMENT DES SCIENCES SOCIALES DU TRAVAIL
2732, AV. LAC KIPOPO - LUBUMBASHI / KATANGA
Simon Muyaya – Père Aumônier du Travail – Directeur
Richard Kayabala – Docteur en Sociologie – Pedagogisch Secretaris

Erkende Graduaatsopleiding “arbeid - sociale wetenschappen” – modulair – praktijk – ervaringsgericht - kaders vormen ‘agents sociale’ – missie : ‘humanisering van de arbeid’.

Project in samenwerking met CSC Congo en ACV/IIAV – SOCIALE SCHOLEN GEEL-HEVERLEE – CVO LBC-NVK - WSM

Haalbaarheidsonderzoek door ACV in 2007-2008 : namens ACV Kris Van Elsen – Gust Van Dongen – Emiel Vervliet (KHL) – Jan Vanroy – Simon Muyaya en Jean de Dieu Ilunga.

Effectieve start 2009-2010 – Graduaatsopleiding – 4 studie jaren - volwassenonderwijs voor vakbondsmilitanten – medewerkers sociale organisaties - Modulaire opbouw” 4 avonden per week – 16.00 – 18.30. Proffen Universiteit Lubumbashi – praktijkopleiding – ervaringsgericht onderwijs

Cursussen : Basiswetenschappen : Economie – Sociologie – Filosofie – Psychologie
Praktijkvakken : Communicatie – Groepswork – Gesprekstechniek - Taal – Informatica...
Stages en rapportering (=vergelijkbaar programma sociale scholen België)

Momenteel : 45 studenten (50% CSC – vrijgestelden en militanten) – modulair aanbod in voorbereiding.

Werkingsbudget : 40.000 \$ momenteel – ½ vanuit Steunfonds België (vnl ACV-organisaties).
Inschrijvingsgelden 250\$ worden voor CSC-studenten gefinancierd door Studiefonds België.

SST referentieopleiding “capaciteitsopbouw kaders sociale organisaties “ – project wordt opgenomen in programma WERELDSOLIDARITETI (WSM) vanaf 2014.

Begeleiding in RDC : Comité de Pilotage.

Begeleiding in België : Stuurgroep met initiatiefnemers en financiers : Centrale Metea – BIE (Chemie –Energie – Mijnbouw) – LBC – ACV Kempen – WSM – Internationale Dienst ACV IIAV – HIVA – KHL – KHK (Thomas More) .

Praktijkcolleges in Katanga door Belgische partners: economie – communicatie – groepsdynamiek – organisatiemangement – Engels...

Praktijkstage In België door Directeur Simon Muyaya (2011) en Academisch Secretaris Richard Kayabala (2012) via studiebeurs Hogeschool Thomas More Campus Geel.

Doc 5

Centre Balou: inclusieve vorming in de Democratische Republiek Congo

« Que faire si cet enfant était le votre? » Met die vraag probeert de Congolese Mama Magguy haar omgeving rond het lot van gehandicapte kinderen te sensibiliseren. Zelf stond ze dertig jaar geleden aan de wieg van het eerste inclusieve onderwijsproject in Afrika onder de Sahara. Welkom in Centre Balou. – Goele Geeraert.

Kimbembe, op een boogscheut van Lubumbashi, het economische hart van Congo. Het kwik geeft een dikke 35 graden aan. Maar de hitte deert mama Magguy niet. Als oprichtster van het Centre Balou heeft ze al woeliger watertjes doorzwommen. Centre Balou is het enige inclusieve centrum in Afrika, kinderen met en zonder handicap spelen en leren er naast elkaar. Meer nog dan in België en Europa ligt de zorg voor mensen met een beperking in Congo niet voor de hand. Gehandicapten staan er buiten de samenleving. Ze worden gestigmatiseerd en soms zelfs als behekst gezien. De weg die Mama Magguy aflegde, was dus allesbehalve evident. Toch staat het Centre Balou er vandaag, als een inclusief vormingsproject, waar ook de gouverneur van Katanga zijn schouders onder heeft gezet.

Mevrouw Sen

Zawadi za imani, ‘een geschenk van het geloof’, leest de spreuk op de toegangspoort. Een oprijlaantje leidt bezoekers tussen geurende frangipanebomen door, langs de school- en internaatgebouwen naar de centrale ontvangstruimte. Wat een verschil met het geïmproviseerde lokaaltje in het huis van Ute Sen, waar het verhaal van Centre Balou zo’n dertig jaar terug begon. Sen was de echtgenote van een Duitse prof die aan de universiteit van Lubumbashi doceerde. “Mevrouw Sen en ik leerden elkaar in het Frans cultureel centrum kennen”, vertelt Mama Magguy. “Ik werkte er in de bibliotheek, die zij regelmatig met haar kinderen bezocht.” De dames raakten aan de praat en ontdekten een gemeenschappelijke bekommernis, de zorg om jongeren met een handicap. “Ik had mijn diploma pedagogie op zak, mevrouw Sen was doctor in hetzelfde domein. Ze vertelde me over de inclusieve benadering, die gehandicapte en niet-gehandicapte kinderen samenbrengt, om van elkaar te leren en beide groepen te integreren. Na verschillende gesprekken besloten we met het idee aan de slag te gaan.”

Garage

In 1980, lang voor inclusief onderwijs zelfs in Europa ingang vond, was het eerste gemixte klasje in Congo een feit. “We startten met twintig kinderen, in de garage van mevrouw Sen”, vertelt Mama Magguy. Twee jaar liep alles goed, tot plots een hoop ouders besloten hun kroost naar een ‘normale’ school te sturen. “We waren pioniers, dus werd er ook geroddeld. Zo deed het gerucht dat de gehandicapte kinderen hun klasgenootjes konden ‘besmetten’. *Willens nillens* moesten we toen enkel met de gehandicapte leerlingen voort.” Maar even plots als ze verdwenen, stond de rest er twee jaar later weer.” De reden van hun terugkomst werd nooit expliciet gesteld, maar Mama Magguy kende ze wel. “We hadden niet stilgestaan. De school was geëvolueerd, materieel maar ook op het vlak van expertise. Onze ploeg raakte psycho-pedagogisch steeds beter onderlegd, ook in de begeleiding van ‘gewone’ kinderen.”

Volledig curriculum

Dertig jaar na de start biedt de Ecole Balou haar leerlingen een volledig curriculum aan, van kleuter tot en met secundair onderwijs. **De kleuterafdeling is inclusief.** Vanaf het eerste leerjaar wordt een onderscheid gemaakt tussen jongeren met en zonder mentale handicap. Kinderen met een fysieke handicap, die bijvoorbeeld doof of blind zijn, worden zo goed mogelijk naar gepaste centra in de buurt doorverwezen. Tijdens de ontspanningsmomenten blijft de groep echter gemengd. De jongeren met mentale achterstand komen in het Centre Balou terecht, waar ze gepast worden begeleid. Het Centre Balou omkadert momenteel 182 leerlingen, uit Congo, maar ook uit Angola, Brazzaville en Zuid-Afrika.

Termietenhopen

De lagere school van Ecole Balou is in Lubumbashi centrum gestationeerd. De middelbare graad bevindt zich op het domein in Kimbembe, waar ook het Centre zich bevindt. Het terrein in Kimbembe is een 'gift' van de staat. Mama Magguy ontving het een dikke tien jaar terug, toen ze onterecht uit de lokalen in de stad werd gezet. Mevrouw Sen was intussen huiswaarts gekeerd, dus moest Magguy de klus alleen klaren. "Ik trok mijn stoute schoenen aan, trok naar de administratie en confronteerde hen aan de loketten *en plein public* met mijn onheuse behandeling." Dat optreden bleef niet ongemerkt. Mama Magguy kreeg een stuk grond in Kimbembe, een gehucht op zo'n tien kilometer van de stad. Maar dat terrein bleek pure *brousse*. De moed zakte Mama Magguy in de schoenen. Tot op een dag een baksteenbakker passeerde. "Hij wees me op de rijkdom van het domein, met her en der termietenhopen. Die vormen de basisgrondstof voor baksteenproductie. We beseften dat het geluk daar voor het scheppen lag."

Brand

Vandaag produceert het Centre Balou zo'n tweeduizend bakstenen per dag, voor eigen gebruik en voor verkoop. Die inkomsten houden het centrum mee recht. "We moeten rondkomen met het inschrijvingsgeld van de school en winst uit eigen activiteiten", vertelt Mama Magguy. In oktober 2011 vernielde een brand bovendien twee lokalen van het Centre Balou. Allerlei hulpmateriaal ging toen in vlammen op, onder meer een aantal broodnodige rolstoelen. Daarop organiseerden enkele sympathisanten uit onze eigenste Kempen in het voorjaar van 2012 een inzamelactie voor materiaal. Dat leverde een twintigtal verschillende soorten rolstoelen, looprekjes, orthopedische schoenen op. Samen met de School voor Aangepast Individueel Onderwijs (SAIO) uit Geel werd ook een benefietwandeling ingericht. Het resultaat was een budget van enkele duizenden euro's waarmee het transport van het materiaal werd betaald én waarmee Centre Balou een nieuw dak kon leggen. Mama Magguy glimlacht enthousiast en wijst naar verschillende jongeren die sinds de actie opnieuw mobiel zijn.

'Besmet'

Onlangs ontving het centrum ook een gift van de Katangese gouverneur en miljonair Moise. "Moise vormt een uitzondering", stelt Mama Magguy. "De doorsnee Congolees ziet een gehandicapt kind nog steeds als 'niets'. De moeders worden door hun echtgenoot en omgeving dikwijls scheef bekeken en zelfs verbannen. De kinderen worden verlaten, verstoten en soms gedood. Ook mogelijk donateurs houden liever afstand, uit angst om 'besmet' te raken." Het negatieve beeld van de gehandicapte houdt in Congo dus nog stevig stand. Er wordt ook op geen enkele manier rond gesensibiliseerd. Zelf probeert Mama Magguy de gehandicapte jongeren onder meer via lokale tv-stations, in de kerk, en via face to face gesprekken onder de aandacht te brengen. Telkens weer stelt ze dezelfde vraag: "Que faire si cet enfant était le votre?"

Wens

Maar de inclusiegedachte dringt slechts langzaam door. Jongeren met een licht mentale handicap die op achttien hun vleugels kunnen spreiden, staan vaak na een tijdje weer voor de deur. Omdat er nergens plaats voor hen is of ze door iedereen worden genegeerd. "Samen met de terugkomers hebben we intussen verschillende projecten opgezet: een schrijnwerkerij, een steenbakkerij, een kleine veestapel, een bouwatelier." Met de winst kan Mama Magguy verder aan de slag en werkt ze voort aan haar grote droom. "Mijn diepste wens is dat Centre Balou ook zonder mij blijft bestaan. Daarom probeer ik vandaag in de opleiding van goede krachten te investeren. Het centrum is nu een succes. Maar dat succes krijgt pas echt waarde als ook de successie verzekerd zal zijn."